

הסתר לשרה

בימים אלה, עת מלאו 45 שנים למלחמת ששת הימים, ראה אור הספר "הסתר לשרה" של הסופרת והעיתונאית דר' אסתר שניאורסון גרי. הספר כולל בלדה בת 45 בתים, כאשר לכל בית מצורף הסבר ותיעוד היסטורי מחי העם היהודי בתקופות שונות. בחרתי להביא את ההקדמה לספר ומספר בתים מההתחלה והסוף.

מאת: מיכל רביד

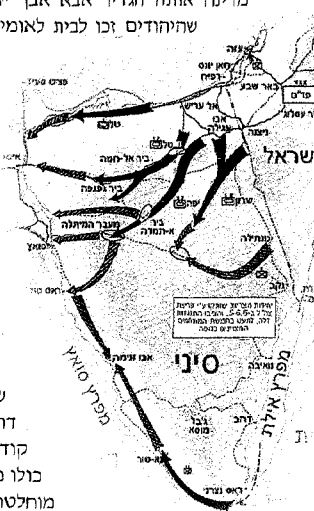
הבלדה "הסתר לשרה" מספרת על מלחמת ששת הימים, על ימי ההמתנה שקדמו לה ומעט מהקורות ההיסטוריות. שם הבלדה: הסתר = העלם, כניסוי. לשרה = למאבק, לחימה, כי חרף הניצחון שהיה פלאו, למעלה מן הטבע והלחימה מלאה הגבורה וההוראת הישגיה כמו עלמו ונידקו עד דק במהלך השנים, בדרך הוויתורים, הנסיגות וה"שלוש".

מרד בר כוכבא 132-135 היה הניסיון הממשי האחרון לחזיר את העצמאות של עם ישראל בארצו, עד להקמתה של מדינת ישראל. יהודים סבלו באלימים שנות גלות פוגרומים ושואות, אינוס לשמד, ועברו ללא רחם, כל גויי העולם עוללו ככל העולה על רוחם. כי אין מעבור לרשעים.

אולם סוף-סוף קמה מדינת ישראל ועם ישראל התקבץ ושב למכורתו כאתלחת דגאולה, אומנם למדינה הרוקנה מגבולות ההבטחה, מדינה אותה הגדיר אבא אבן "גבולות אשוריון", אך העיקר שהיהודים זכו לבית לאומי. משברים כלכליים לא קלים נפקו את המדינה הצעירה,

התמודדות עם קליטת עלייה של מיליונים ובשנתיים שלפני מלחמת ששת הימים מיתון קשה, מפעלים נסגרו, האבטלה גאתה ואו פרצה המלחמה והתברר שאכן כל חיותו של עם ישראל היא נס אחד גדול.

בשלוש שעות בלבד נמחקו כל חילות האוויר של האויב, מטוסיו לא הניחו להם אפילו להמריא, הטנקים שעטו כרכבי אש, החיילים דהרו והסתערו ונלחמו מלחמת קודש, הכל ידעו שהעולם הערבי כולו מאוחד במטרה אחת - השמדה מוחלטת של היהודים. בפקודות

הצבא המצרי והירדני הופיעה הפקודה: אם יאולו הכדורים, להמשיך לשחות בסכינים: כעבור שישה ימים אגדים לא נותר ולו חייל ערבי אחד שיעמוד מנגד.

מדינת ישראל, שנגור עליה לעמוד עמידת מעטים כנגד רבים מבחינה דמוגרפית - רצועת חוף צרה בגובה אל הים, מכתרת יבשה ומאומית בהסגר ימי כנגד תתי-יבשת, מדינה דלה באוצרות טבע כנגד מדינות החולשות על יותר ממחצית משאבי הנפט בעולם, מדינה בודדת כנגד בריתות ביורה הבינלאומית, עשתה את הלא יאומן. חיילי ישראל הגיעו עד למבואות מצרים על גדות הסואץ, השתלטו על יהודה והשומרון, על חצי האי סיני כולו, עלו אל הגולן והחרמון ובאו אל הר הבית בירושלים, אצל המקום שהוא ראשית והוא אחרית. אל ירושלים שאלה מכוונים בתפילה, אל ירושלים שאלה פונים בשבועה "אם אשחקך ירושלים תשפך ימיני", לירושלים שעליה שרים את התקווה "יהיה עם חופשי בארצו ארץ ציון וירושלים".

נהירים וברורים כל כך היו הדברים, "השם אלוהים הוא הנותן לך כח לעשות חיל" (דברים ח', י"ח). כידוע, שלושה מניעים בהיסח הדעת, - עקרב, מציאה ומשיח, והנה זכינו גם בארץ ישראל בהיסח הדעת, לא חלמנו לקבל את כל האוצר היקר הזה שאין עוד לעם בעולם: את קברות האבות והאמהות של האומה, הלא היא מערת המכפלה אשר מאות שנים רגל יהודי לא הייתה רשאית לדרוך בה לבד מן המדרגה השביעית וכעת נפתחה בפני יהודים, ובמרחבי הארץ החלו להתנחל - יהודים באו ל"שילה" בו עמד 400 שנה המשכן ולי"עלי" ולעיר החדשה שנבנתה "איראלי" וליאפרתה" בואך בית לחם וליגוש עצינו" שנכבש ונחרב ביום שבו הוכרזה המדינה. ולימכמש" של המלך שאול ולביתו נָבַע בנימין, וליבית אלי, לא החק מן המקום שהוצב בו ארצה סולם יעקב, ולימעלה אדומים" היושבת בדרך יריחו, וכל המרחב עד ים המלח וארץ המגילות, ו"יאלון מורה" הנשקפת לשכם ולחר הברכה, "יהר נריזים" ו"יהר עיבל" בו התגלה מופת יהושע. והתקיימו נבואות רימיהו ויחזקאל על איחוד יהודה עם עץ אפרים וכה עם ישראל לגילוי שכיתה.

שמה של המלחמה, "מלחמת ששת הימים", התקבל על דעת הרוב - כי אלה הם ששת ימי המעשה, שבעקבותיהם התחוללה המורה מדיהימה במפה.

ביין הבית השלישי

מלחמת ששת הימים, "מלחמת בני אור", הייתה לחימה על החיים, על הבית, שהצטיינה בתעודה קולקטיבית של העם וצבאו, ובשפע גילוי גבורה אישיים באוויר, ביבשה ובים.

אומץ הלב הוא סימן ההיכר הלאומי של העם היהודי לדורותיו: בימי ההתנחלות בארץ כנען, המרידות נגד כובשי יוון ורומי, העלייה על המוקד על קידוש השם בימי הביניים, גילוי ההתנוונות בתנאים חסרי סיכוי מול פגורמים וגירויים בכל הזמנים, גבורתם של עולים וחלוצים בשלבי ההתנחלות הציונית המחדשת בארץ ישראל בשלחי המאה התשע-עשרה ובמאה העשרים, גילוי הגבורה בטאות, הגבורה ועוז הרוח במאבק נגד משטר המנדט ובמלחמת העצמאות, מבצע קדש, כל המבצחים הללו היו דוגמה ומופת לעוון וְבָרָךְ מופלאים, וגם כעת עם התקדש למלחמה, במיטב מסורת הלחמה היהודית זה שלושת אלפים שנים, שלחות עליונה למטרה שאין צודקת ואמתית ממנה - קיום הבית השלישי.

